

תת"ע 3177/08/13 - מדינת ישראל נגד בניסטי רון

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 3177-08-13 מדינת ישראל נ' בניסטי רון
בפני כב' השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

נגד
בניסטי רון

הנאשם ע"י ב"כ עו"ד אורון

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 3.6.13, הזמנה לדין וכתב אישום בגין נהיגה ברכב שנמסרה עליו הודעת איסור שימוש, עבירה על תקנה 308(ד) לתקנות התעבורה ונהיגה ללא רישיון רכב תקף, עבירה על סעיף 2 לפקודת התעבורה (להלן - הדו"ח).

הנאשם כפר בעבירה על תקנה 308(ד) לתקנות התעבורה והודה בעבירה הנוספת, כמפורט לעיל.

מטעם המאשימה, העיד רס"מ עידו גפן, מטעמו הוגשו דו"ח הזמנה לדין, מיום 6.3.12, בגין נהיגה ברכב הנמצא במצב העלול לסכן עוברי דרך וכן הודעת איסור שימוש לרכב שבנדון, מאותו מועד, שסומנו ת/1 ו-ת/2, בהתאמה.

כמו כן, הוגש בהסכמה הדו"ח, שסומן ת/3.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 6.3.12, בסמוך לשעה 12:30, ברמת גן, רשם עד התביעה דו"ח, ת/1 וכן את ת/2, הודעה על איסור שימוש באופנוע מספר 3461869, בו מצא העד את הליקויים הבאים: "1. בלם יד קדמי אינו בולם, האופנוע מאט אך אינו בולם. 2. חוסר מראות. 3. איתות ימני קדמי חסר. 4. ידית בלם ימנית שבורה. 5. ידית קלאץ' שבורה. 6. בדיקה כללית".

על גבי ת/2, שעותק ממנה נמסר לנאשם והוא חתום על המסמך, ציין העד בסעיף 5, כי הנאשם רשאי להעביר את הרכב למוסך הקרוב, בדרך הקצרה ביותר, "בתוך 48 שעות, בגרירה בלבד".

על אף האמור לעיל, הרי שכמפורט ב-ת/3, ביום 3.6.13, בשעה 11:35 לערך, נהג הנאשם ברכב שבנדון, ברמת גן ונעצר לבדיקה על ידי שוטר, במהלכה, התברר כי הוא נוהג, לכאורה, בניגוד לאמור ב-ת/2 וללא רישיון רכב תקף.

עמוד 1

עורך ת/3 ציין כי קיים עדיין חוסר במראות וכי ידית המצמד (קלאץ') שבורה, כפי שתועד ב-ת/2.

הנאשם טען בפני השוטר, כי הוא בדרכו לבצע מבחן רישוי לרכב.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

יש להדגיש כי עד התביעה לא נחקר בחקירה נגדית על ידי ב"כ הנאשם.

בע"פ 71609/03 צברי נ' מדינת ישראל, קבעה ס.נ. כבוד ש' ברלינר:

"ככלל, יש לעמת עד עם הנקודות הבעייתיות בעדותו. לכך נועדה החקירה הנגדית שהוכרה מאז ומעולם כספינת הדגל של השיטה האדברסרית. מטעם זה - אי הצגת שאלה במרבית המקרים, כמוה כהסכמה לדברי העד בנושא זה או אחר, או רצון מכוון שלא לאפשר לעד לתת הסבר מניח את הדעת לשאלה.

התמודדות העד עם השאלה, הסבריו, אופן מתן העדות - הם המכשיר היחיד המצוי בפני בית המשפט בהכריעו בסוגיה הספציפית שבמחלוקת.

משנשלל מבית משפט מכשיר זה - אין לצפות כי יסיק מסקנות לחובת העד ומהימנות גרסתו".

ואילו כבוד הש' קדמי, כתב בספרו "על הראיות", חלק רביעי עמ' 1949 :

"כאשר לא מציגים לעד שאלות בחקירה שכנגד בקשר לנושא מסוים, ההנחה היא - בהעדר הסבר סביר אחר - כי אין חולקים על דברי העד באותו נושא: ואפילו מוסברת אי ההתייחסות - יש לה משקל לטובת גרסת העד, באשר באותה נקודה לא הייתה לעד הזדמנות ל"הגן" על עמדתו".

מן האמור עולה, כי ההגנה אינה חולקת על כל האמור בראיות המאשימה, לרבות העובדה כי הנאשם ידע שעליו להעביר את הרכב לתיקון, תוך 48 שעות ובגרירה בלבד.

למעשה, די בכך כדי להרשיעו במיוחס לו בכתב האישום, אך אתיחס גם לגרסתו, כפי שהביאה בפני בית המשפט.

לגרסת הנאשם, הוא תיקן את האופנוע והיה בדרכו לבצע מבחן רישוי לרכב, ביום 3.6.13, כאשר נעצר על ידי עורך הדו"ח. הנאשם טען כי מילא בגב ת/2, כנדרש, את פרטיו ולכן, רשאי היה לנהוג ברכב בנסיבות שתיאר.

הנאשם טען כי לא הבין שהוא יכול להעביר את הרכב מוסך בגרירה בלבד, אף שהסכים כי הדבר מצוין מפורשות בסעיף 5 ל-ת/2.

הנאשם לא ידע לומר מתי תיקן את האופנוע ולא הציג כל מסמך התומך בטענתו, כי האופנוע תוקן, לפני שנסע בו,

עמוד 2

לביצוע מבחן הרישוי, בטענה, כי המסמך נלקח על ידי הבוחן שביצע לו את מבחן הרישוי.

הנאשם לא ידע להסביר מדוע לא הציג את המסמך האמור, בדיון שהתקיים בבית המשפט, בהליך מקדמי, ביום 9.6.13, לפני שניגש את מכון הרישוי ולפני שהמסמך נלקח ממנו, לכאורה, על ידי בוחן משרד הרישוי.

לא בור מדוע לא ניגש הנאשם אל אותו מוסך והמציא עותק של המסמך המאשר תיקון הליקויים עובר לעבירה, קל וחומר נוכח חשיבותו של המסמך שבנדון להליך המשפטי והוכחת חפותו של הנאשם בבית המשפט.

עוד טען הנאשם, כי ביום 6.3.12, לאחר שנרשמו לו ת/1-2, לקח ע"ת 1 את האופנוע, שנשאר בחזקת המשטרה, תחילה טען כשנה ובהמשך, כחצי שנה ולכן, לא יכול היה לתקנו תוך 48 שעות, כפי שנדרש.

משנשאל מדוע לא שחרר את הרכב מהמגרש המשטרתי לפני כן, השיב כי בשל שיקוליו של אביו.

לשאלת בית המשפט, לא ידע הנאשם לומר מתי שחרר אביו את הרכב, אך טען כי לא נהג עליו לפני המקרה שבנדון.

הנאשם לא הציג כל מסמך המאשר כי האופנוע נלקח על ידי המשטרה והיה בחזקתה פרק זמן ארוך כל כך, בניגוד למקובל במקרים דומים.

מטעם ההגנה, הוגש אישור ממכון רישוי, שסומן נ/1, לפיו הרכב הגיע לביצוע מבחן רישוי ביום 10.6.13 ולא עבר את המבחן, בשל ליקויים שונים מאלו שפורטו בת/2.

עדותו של הנאשם עשתה עלי רושם לא אמין וזאת בלשון המעטה.

הסבירות כי דווקא ביום היחיד בו בחר הנאשם לנהוג ברכב שהושבת, בדרכו למבחן רישוי, אחרי כשנה ממועד ההשבתה, יעצור אותו שוטר לבדיקה הנה נמוכה ביותר לטעמי.

לא מצאתי כל הגיון בגרסתו ולא הוצג מטעמו כל מסמך שיש בו כדי לתמוך בטענותיו הבלתי סבירות.

לשון תקנה 308(ד) לתקנות התעבורה, אליה התייחס ב"כ הנאשם בסיכומיו, קובעת:

"לא ישתמש אדם ברכב עליו נמסרה הודעת אי שימוש, אלא לשם נסיעה לתיקונו או למילוי התנאים שפורטו בה וכן כדי להביאו למשרד הרישוי לשם עריכת בדיקה נוספת והכל ככל ששימוש כאמור הותר בהודעה שנמסרה".

כאמור לעיל, בהודעת איסור השימוש צוין מפורשות כי יש להעביר את הרכב לתיקון, בגרירה בלבד ואילו הנאשם נהג ברכב.

כמו כן, על מנת שנהג יוכל לעשות שימוש בהצהרה המופיעה בגב ת/2, על יסוד התקנה שבנדון, נקבעו מספר תנאים, ביניהם:

"להצהרה זו יש לצרף אישור ממוסך מורשה על ידי משרד התחבורה על ביצוע כל תיקוני הליקויים שפורטו מעבר לדף".

עוד נדרש הנהג לאשר בחתימתו כי הליקויים תוקנו.

כמפורט לעיל, הנאשם לא הציג כל מסמך שיש בו כדי לתמוך בטענתו, לפיה הליקויים תוקנו, טרם שנהג באופנוע.

יתרה מזו, ב-ת/3, ציין השוטר מפורשות, כי חלק מהליקויים שפורטו ב-ת/2, טרם תוקנו - חוסר במראות וידית מצמד שבורה.

מכאן עולה כי הנאשם, גם אם היה בדרכו למבחן רישוי, טענה אותה אני דוחה מכל וכל, לא היה רשאי לנהוג ברכב, שכן נקבע כי הרכב יועבר באמצעות גרירה בלבד, לא תיקן את הליקויים שפורטו ב-ת/2 ולא היה בידיו אישור ממוסך מורשה, כנדרש.

בשולי הדברים אציין כי תאריך החתימה על ההצהרה שבנדון, נעשה בעט שונה מיתר הפרטים שרשם הנאשם בהצהרה גופה ונחזה כתוספת מאוחרת, שייכתן כי הנאשם נדרש לה כאשר נעצר על ידי השוטר ביום 3.6.13.

מכל האמור לעיל, אני קובעת כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה והוכיחה, מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם עבר עבירה בניגוד לתקנה 308(ד) לתקנות התעבורה ועל פי הודאתו בעבירה על סעיף 2 לפקודת התעבורה, מרשיעה אותו בכל המיוחס לו בכתב האישום.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ח סיוון תשע"ד, 16 יוני 2014, במעמד הצדדים